

mareita vastaan, ymmärrettävästi siltä syystä että heidän toimitsijoitanaan oli tässä lakkoliikkeessä mukana.

Tämän yhteydessä ei liene pois paikaltaan lainata tähän eräs vaatimus jonka "kommunistinen" farmarien kokous on asettanut vaatimuslistaansa Michiganissa pidetyssä kokouksessa. Se kuuluu:

"Me vaadimme oikeuden kokoontua, osoittaa mieltämme, järjestyä, lakkoutua ja ylläpitää piketeerausta ilman viranomaisten häiritsemistä."

Juuri näissä toiminnoissa olivat Yakiman, samoin kuin Californiankin maanviljelystyöläiset silloin kun heidän kimppuunsa hyökättiin; eivät ainostaan vaatimassa oikeutta niihin mutta siten toimimassa. Lienee vaikeanlaista selittää miksi eivät nämä samat oikeudet olisi kuuluneet myöskin I. W. W:hen järjestyneille työläisille Yakimassa. Mutta kun luokkaliikkeessä luovutaan selvältä luokkanäkökannalta ja annetaan valta poliittisille ryhmämieleille, niin muuhun ei voida joutua kuin näin jyrkään ristiriitaan.

YKSI TYÖTTÖMYYDEN TRAGEDIA

Mitä hirvittävin murhenäytelmä tapahtui lokakuun alkupäivinä kuuluisan Hollywoodin liepeillä. Useita kymmeniä hätäaputyöläisiä paloi kuoliaaksi ja vieläkin suurempi lukumäärä sai palohaavoja Griffith-parkissa. Tarkkaa surmaantuneiden lukumäärää tuskin tiedetään; uutisissa sitä on yritetty jatkuvasti pienentää.

Joskaan ei voitane sanoa että näiden riistäjaluokalle tarpeettomiksi ja vaivaksi käyneiden työläisten surmaaminen olisi ollut suorastaan edeltäpäin suunniteltua, niin sitenkin on tosiasia että he olivat joukko niitä lukuisia työläisuhreja, jotka puutteen ja järjestymättömyyden pakoittamina joutuivat menemään paikkoihin, suorittamaan tehtäviä ja käyttämään työvälineitä jotka uhkaavat kuolemalla. Omistajaluokka ei näissä suhteissa tunne mitään vastuunalaisuutta. Päinvastoin sille olisi nykyisessä tilanteessa mieluista jos muutamia miljoonia niistä työläisistä, joita riistämään kapitalismi on käynyt kykenemättömäksi, voi-

taisiin seurauksia pelkäämättä polttaa tai muuten tuhota olemattomiin. Ja ellei työväenluokka kykene itseään turvaamaan niin siten tulee tapahtumaan; ei ehkä yhdellä iskulla, mutta vuosia jatkuva nälkiintyminen tekee aikanaan tuhoavaa jälkeä nälkiintyvässä luokassa.

Kapitalistisen järjestelmän huoltotoimintaa erittäin hyvin kuvaa tässä traagillisessa tapauksessa se, että viranomaiset ovat vaatineet toisia hätäaputyöläisiä keräämään keskuudessaan varoja kuoliaiksi poltettujen omaisten avustamiseksi. Ikään kuin nämä toiset kurjat olisivat syypäitä heidän kohtaloonsa.

FASCISTINEN PAITALIIKE

Kohti fascismia ollaan menossa Yhdysvalloissakin. Siitä on yhtenä selvimpänä todistuksena hallitsevan luokan suunnitellut työläisten toiminnan kontrolloimiseksi — jota asiaa käsitellään eräässä toisessa kirjoituksessa lähemmin. Mutta fascismi täällä ei ota kohotakseen ainakaan vielä niin karkeilla menettelytavoilla kuin se kohosi Suomen lapuanliikkeenä ja Saksan hitlerisminä. Se näyttää koettavan valita "arvokkaampia," joskaan ei silti tarkoituksiltaan yhtään ylevämpiä menettelytapoja.

Avoimena ja alastomana fascistiliikkeenä tässä maassa yritti esiintyä järjestö joka tunnettiin nimellä "Khaki Shirts of America." Syntymästään saakka sillä olivat kaikki hitlerismin korvamerkit. Lyhyellä elinajallaan se jo ennätti ladella huikean määrän uhkailuja, etupäässä työväen luokkaliikettä vastaan; ennätti tehdä ainakin yhden raakamaisen murhan ja saattaa siitä syytteeseen radikaliksi tunnetun työläisen. Suurena tarkoituksenaan se julisti olevan nykyisen presidentin diktaattoriksi julistamisen.

Sellainen touhu oli kuitenkin liian avointa ja karkeata tämän maan hallitsijaluokalle ja sen virallisille palvelijoille, niin paljon fascismiin tähtääviä kuin heidän suunnitelmansa saattavatkin olla. Niinpä hallituksen virkailijat sekaantuivat tämän paitaliikkeen touhuihin juuri kun sen johtajan, Art Smithin määräysten mukaan "armeri-

jan" piti lähteä marssimaan Washingtoniin toteuttamaan suurta tehtävänsä. Ja silloin paljastui tämä aikaisemmin yli-isänmaallisena esiintynyt liike vain tavalliseksi raketeeraus-huijaukseksi. "Kenraali" Smith oli kadonnut omille teilleen, kassan kanssa luonnollisesti. "Armeija" oli raivoissaan karanneelle päälliköilleen ja selville kävi että koko hommassa oli perin vähän sisällä muuta paitsi tarkoitus tehdä rahaa myymällä univormupukuja niille jotka tämän amerikalaisen Mussolinin ottivat vakavalta kannalta ja yhtyivät hänen liikkeeseensä. Smith on sittemmin löydetty ja asetettu syytteeseen.

Mutta vaikka tämä yritys näin nolosti päättyikin niin alkäämme silti olko liian varmoja siitä että ei fascismi voisi senlaatusenakin liikkeessä kohota tässä maassa, jos omistajaluokka katsoo voivansa etujaan palvella sen tukemisella. Onhan siten tapahtunut toisissa maissa eikä meillä ole mitään pätevää syytä olettaa että tämän maan väestö olisi järkevämpää. Suuri osa työväenluokastakin on vielä valmis yhtymään mustaan taantumusliikkeeseenkin, jos sille kyllin ovelasti voidaan uskotella siten saatavan työtä ja hyvinvointia. Toistaiseksi kuitenkin, kuten sanottu, fascismi täällä on kehittyvässä vähemmän räikeitä ja vaikeammin havaittavia teitä.

FARMARIEN LAKKOLIIKE

Jo aikaisemmin yritettyä farmituotteiden myyntilakkoa yritetään jälleen. Ennakotiedotusten mukaan piti siitä tulla miltei koko maata käsittävä. Tähän saakka kuitenkin vasta kolmessa valtiossa, Wisconsinissa, Minnesotassa ja Iowassa, on lakko jonkun verran tuntuvammin vaikuttanut. Menettelyt yleisesti ovat samat kuin aikaisemminkin myyntilakoissa; yritetään estää elintarpeiden kaupunkeihin pääseminen. Piketeerataan teitä ja hävitetään maitoa ja muita kaupunkeihin matkalla olevia ravintoaineita.

Eroa entiseen taktiikkaan verraten on nykyisessä vain siinä että farmareiden myyntilakkojärjestö on jonkun verran yrittänyt saada palkkatyöläisten tukea lakolleen. On

annettu jonkunlaisia lupauksia siitä että työttömille työläisille toimitetaan ruokatarvonta. Miten se on suunniteltu tapahtuvaksi ja onko siten missään tehty, siitä eivät ole uutiset kertoneet.

Ilmeinen tosiasia on se, että jos farmarit vain yksinkertaisesti yrittävät pidättää ruokatarvat kaupungeista ja siten korottaa niiden hintoja, on heillä perin vähän mahdollisuuksia saada merkittävää kannatusta liikkeelleen kaupunkilaistyöväestöltä. Sillä vaikeata on saada palkkatyöläinen uskomaan että farmituotteiden hinnan kohoaminen sellaisenaan olisi hänen etujensa mukaista. Totta on että työläiset monessa suhteessa toimivat omille eduilleen vastaisesti, mutta tuskin näin yksinkertaisen selvässä asiassa.

Ainoa nähtävissä oleva mahdollisuus siihen että palkkatyöläiset, siis työvoimansa myyjät, ja farmarit, tuotteidensa myyjät, voisivat kohdata toisensa tässä liikkeessä molempia hyödyttävillä edellytyksillä, olisi siinä että myyntilakko kohdistettaisiin yksinomaan niitä keinottelijoita ja välikäsiä vastaan jotka ravintoaineidenkin hintoja niin tukevasti korottavat, eikä yleensä koko kaupunkilaista väestöä vastaan. Hintojen kohoaminen koskee kipeimmin juuri ostokyvyltään helkoimpaan ainekseen, nimittäin työläisiin. Keinottelijoita vastaan lakon kohdistamiselle, kohottamatta samalla hintoja palkkatyöläisille, löytyisi mahdollisuus vain siinä että työläisten järjestöt kaupungeissa kykenisivät ottamaan haltuunsa tuotteiden jakelun ja prosesserauksen. Siten voisivat farmarit saada tuotteistaan enemmän ja työläiset saada niitä halvemmalla, kun keinottelijain liikevoitot sivuutettaisiin. Mutta se edellyttäisi jo tuntuvassa määrässä tuotanto- ja jakolaitosten työläisten haltuun ottamista. Senlaatuista suunnitelmia ei tiedettävästi ole vielä tämän myyntilakkoliikkeen yhteydessä laadittu.

A. F. OF L: N KONVENTSIONI

American Federation of Labor kokoontui 53:nteen vuosikonventioniinsa asettaen kaiken tulevaisuuden toivonsa yhden ai-